

de unga stjärnorna

Han är en svensk brasse

En ny generation rusar fram på de
allsvenska planerna.

Den störste liraren av dem
alla:

Erik Johansson i
Örgryte.

Han är mer
brasiliansk än
svensk.

”Jag ryser när de ropar Samba–Erik”

En svensk sambalirare, Erik Johansson ”pryde” ett år i Brasilien och älskar att trixa lite extra med bollen. Göteborgspubliken gillar förstås Öis-artisten och kallar honom för ”Samba-Erik”.

Det var en saga som nästan var för god för att vara sann. Som 17-åring fick Erik Johansson chansen att under ett års tid träna och leva med den brasilianska klubben CA Bragantino.

Kontakten knöts efter ett par nordiska ungdomsturneringar. Erik fick erbjudandet att komma till Brasilien under ett års tid, och det dröjde inte länge innan han tog sitt pick och pack och stack.

Det har satt sina spår.

Erik återvände julen 1993 till Sverige och Örgryte – och han är idag en av allsvenskans mest tekniska och sevärdare spelare.

– Det roligaste jag vet är att göra en tunnel...nej förresten, det är att göra mål, säger han.

Tveksamheten i det uttalandet säger en hel del om Erik Johanssons filosofi. Det handlar om att ha kul och det handlar om lekfullhet.

Ifjol fick vi bara se glimtar av Erik i allsvenskan. Örgrytes tränare Kalle Björklund satte defensiven i främsta rummet och ansåg sig länge inte ha plats för sin ”brasse” i laget.

– Erik ska helst ha en nyvattnad plan som är klippt två-tre gånger på matchdagen. Det är då han kommer till sin rätt, svarade Kalle på kritiken varför han inte lät Erik Johansson spela mer förra varen.

Det var ett uttalande som Erik själv inte gillade.

– Det var lite löjligt sagt av Kalle. Sådana planer finns ju inte. Och då skulle jag alltså aldrig få spela.

Men under hösten gick det inte att hålla ”Samba-Erik” utanför laget. Han fick spela totalt sex matcher från start, och han gjorde tre mål.

– Jag hoppas att Kalle vågar satsa på mig nu. Och det tror jag att han kommer

att göra. Vi ska spela mer offensivt i år och har gått över till 4-4-2, berättar Erik.

Erik Johansson har visserligen bott alla sina år utom ett i Sverige. Men han känner sig ändå brasiliansk inne i själen.

Och han har lätt att förklara varför.

– Brasilien för mig är detsamma som fotboll, samba och karneval. Jag kommer att flytta tillbaka dit en dag, det är jag helt övertygad om. Frågan är bara när.

Han fortsätter:

– Jag älskar Brasilien. Det finns en sådan glädje där, och människorna är så öppna. Det är inte alls som i Sverige.

Så sent som vid det senaste årsskiftet var Erik nere tre veckor i Brasilien och hälsade på några gamla kompisar. Portugisiskan sitter i ryggmärgen, så någon oöverkomlig språkbarriär finns inte.

– Vi spelade mycket strandfotboll där nere. Att dela upp lag och spela för skojs

skull på Copacabana eller någon annan strand...det är livet, säger han med drömmande blick.

I Örgrytes lilla men tappra supporter-skara är Erik Johansson den självklara favoriten. Han är kelgrisen som alla vill se på planen.

Det är Erik Johansson väl medveten om.

– Jag vet att det finns många som vill se mig spela. Och jag ryser i hela kroppen när våra fans ropar "Samba-Erik", förklarar han.

Förra vintern var Erik Johansson i Portugal tre veckor och tränade med Benfica. Han är den typ av människa som gärna sticker iväg på eget initiativ. Och han gör ingen hemlighet av sina drömmars mål.

– Jag vill bli proffs. Men först och främst ska det gå bra för Öis. Det är laget i mitt hjärta. När jag var liten hejade de

flesta av mina kompisar på Blåvitt, men jag höll på Örgryte.

Frågan är hur mycket vi kommer att få se av Erik Johansson i år. Tränaren Kalle Björklund var närmast lyrisk över hans insats när Öis träningsspelade mot norska Molde nere på Cypren i början av mars.

– Så här bra har jag aldrig sett honom. Han var ju strålande.

Kommer du att satsa på Erik i år?

– Ja, det tror jag. Han är mogen att ta det stora klivet nu.

Om så blir fallet är det bara att tacka och ta emot. Denne 20-åring är nämligen något alldeles extra när han sätter igång och är på bästa spelhumör.

Det handlar då om klacksparkar, om tunnlar, om vackra nedtagningar, om fräcka finter och om vassa genomskärare.

– En bra start i matchen behöver inte betyda att allting kommer att gå av sig självt. Man måste alltid kämpa för att utträtta något. Men det är klart...vissa gånger går det lite lättare än andra gånger.

Så där talar bara en tvättäkta lirare.

Nu är det upp till bevis.

Den allsvenska scenen är din, "Samba-Erik".